

Gnisten i det Blå hav

Fakta

- Forsøgets titel
- Forsøgets hovedspørgsmål (et spørgsmål)
- Kontaktoplysninger på den forsøgsansvarlige samt dennes evt. teater.
- Navne og faglig baggrund på de medvirkende i forsøget.
- Tidsplan for forsøget.

Mit nye forsøg, som er det første forsøg, af 3 planlagte undersøgelser, bærer titlen; Gnisten i det Blå hav. Trilogien har overordnet "Træningens Alkymi" som foreløbig arbejdstitel. Undersøgelserne kan ses som en direkte forlængelse af mit masterprojekt; En Performers Grundtræning (Abstract vedlagt, bilag 1). Jeg er selv deltagende aktør. Jeg er performer, terapeut og teaterpædagog. Jeg ønsker at afvikle forsøget de første to uger af december, i tidsrummet 8.30 til 15.30. Lørdag er tilegnet rapportskrivning og søndag er hviledag. Sigtet med forsøget er at opnå en øget erkendelse og indsigt i grundtræningens vilkår og potentialer. Endvidere er jeg optaget af, at udvikle et poetisk og inspirerende sprog omkring grundtræningen og det tilknyttede tidslige forløb, som man også kunne kalde for den personlige proces.

Udgangspunktet for forsøget

- Hvorfra kommer ideen til dette forsøg?
- Hvorfor ønsker I at undersøge netop dette spørgsmål?
- Hvad består forsøget i:
 - Skal en tese (et vedtaget postulat) undersøges?
 - Skal en hypotese (en antagelse) undersøges?
 - Skal der frit undersøges inden for en emnebaseret ramme?
 - Er der et ønske om at opfinde noget?

Grundtræningen ser jeg som en autonom poetisk begivenhed. Jeg er inspireret af Grotowskis Rituel Arts, hvor kunstneren hengiver sig til en personlig, poetisk og fysisk udvikling, uden at have et performativt sigte. Processen bærer værdi i sig selv. Det kan ses som en sublimeret væren i verden. En overskridelse af konformiteten og det vestlige menneskes forudbestemthed. Kunsten har værdi i sig selv og er ikke et narcissistisk projekt, men snarere jagten på en idealtilstand, hvor ego og kultur slippes i et møde med den bagvedliggende urkraft, som skaber bevægelser, lyde og gestik, fra et før-bevidst sted. Egoets og kulturens overskridelse, går via udfordrende fysisk og mental, daglig træning. Odin Teatret har tidligt forstået, at der i forbindelse med fysisk udmattelse, kan opstå et slip, som skaber forbindelse til de dybere poetiske lag i kunstneren. Første del af mit forsøg, har fokus på netop dette. Titlen henviser til min søgen efter den performative gnist, i kroppens mange fysiske potentialer. Det blå hav tjener som billede på psykens uendelige dybder og kroppens intuitive rytmiske bevægelser.

Fremgangsmåde

- Hvilke teoretiske og praktiske erfaringer inden for jeres forsøgsfelt læner I jer op af?
- Hvilke arbejdsmetoder har I tænkt at anvende?
- Beskriv planen for forsøgets praksis. (daglig tid, brug af materialer, eksterne deltagere etc.)

Jeg er optaget af Butoh danserens langsomhed, Narrrens præcision, Maskens overskridende potentiale, Kroppens før-bevidste lyd univers, den Blå farves dybde og Tyngdekraftens massive energi. Metodisk vil jeg benytte mig af elementer fra Labans bevægelseslære, kropsterapeutiske teknikker og træning som jeg har oplevet og erfaret det på Odin Teatret. Al træning vil foregå i blåt lys. Min observationstilgang er forankret i fænomenologien. Undervejs indsamler jeg empiri via video-optagelser, noter og indtalte refleksioner.

Forventninger til forsøget

- Har forsøget allerede et givent formål?
Eksempelvis:
Udvikling af ny metode?
Udvikling af trænings/arbejdsgruppe eller anden form for fremtidig samarbejde med andre?
Afsæt til en ny produktion?

Som tidligere nævnt er sigtet med forsøget er at opnå en øget erkendelse og indsigt i grundtræningens vilkår og potentialer. Endvidere er jeg optaget af, at udvikle et poetisk og inspirerende sprog omkring grundtræningen og det tilknyttede tidlige forløb, som man også kunne kalde for den personlige proces. Jeg leder grundlæggende efter performative potentialer indenfor grundtræningens ramme. Jeg ved endnu ikke om det på sigt vil manifestere sig i en ny træningsmetode eller om forsøget kommer til at tjene som grundlag for en performativ produktion.

Mit performative grundsyn, er skitseret i det følgende uddrag fra mit tidligere projekt.

Nogle performere vil være drevet af en dybfølt længsel efter at udtrykke og bevæge sig selv – og i sidste ende, bevæge andre mennesker. Dette manifesterer sig som en performativ autencitet og et nærvær, der er drevet af sanselighed, skabt af nødvendighed og med et inderligt ønske om at gøre verden mere følsom. De vil sjældent ønske at opnå anerkendelse hos Det Etablerede. De vil i højere grad være drevet af et opgør med det etablerede, ud fra ønsket om at skabe nye, frie performative felter. De tjener som menneskehedens somatiske markører og kalder til inderlighed, sanselighed, bevægelse og fællesskab. De resonerer med urkraftens ekko og

formidler klangen af menneskets oprindelighed og det iboende organiske potentiale, som findes i alle dem, som tør mærke det. Denne opgave handler om disse mennesker og deres træning.

Formidling af forsøget

- Har I ønsker om praktisk formidling af forsøget? (afsluttende åben visning, åben arbejdsdag etc.)
- Er der specifikke ønsker om formidling af den afsluttende skriftlige rapport? (event, release, seminar, etc.)

Jeg ønsker en åben dialog med forsøgsstationens kunstneriske ledelse, i forhold til en meningsfuld tilrettelæggelse af den afsluttende formidling af forsøget.

Bilag 1.-fra masteropgaven; En performers grundtræning.

Resume;

Jeg har i mit afsluttende projekt, været optaget af, at opstille en psyko-fysisk forståelse af det fysiske teaters grundtræning. Jeg har overvejende været optaget af Odin Teatrets træningsmetoder og har derfor opholdt mig en del på teatret, i perioden frem til denne opgaveskrivning. Jeg har indsamlet min empiri som deltagende aktør i over 500 timers performativ træning. Jeg har undersøgt den professionelle performers grundtræning i et udviklingspsykologisk perspektiv. Jeg har indsamlet min empiri på Odin Teatret, og som deltager i scenekunstprojektet Ikarus, under Nordisk Teaterlaboratorium. Jeg undersøger et tværfagligt felt imellem psykoterapi, psykomotorik og scenekunst. Ikke for at finde frem til en teaterorienteret, terapeutisk metode, men for at undersøge professionel scenekunst-træning, med udviklingspsykologiske briller. Ud over at være performer og teaterpædagog, er jeg uddannet psykoterapeut og psykomotorik terapeut. Mit kunstsyn er inspireret af Antonin Artaud og træningsmetodisk er jeg optaget af Grotowski og Odin Teatret. Jeg belyser grundtræningen ud fra et neo-Reichíansk perspektiv, så jeg analyserer overvejende med udgangspunkt, i en kroporienteret-humanistisk, udviklingspsykologisk forståelse.

Abstract;

In my final project, I have been interested in presenting a psychological and physical understanding of training methods in physical theatre. My primary focus is on the training methods of The Odin Theatre, which I have studied during my stay at the theatre before writing my master

thesis. My empiricism is gathered as an active participant during more than 500 hours of performance training. My object of investigation has been the physical training of the professional performer, in a developmental, psychological perspective. The majority of my empiricism is from the arts project, Ikarus, hosted by The Nordic Theatre Laboratory.

I am investigating an interdisciplinary field between psychotherapy, psychomotor and performing arts. The aim is not to find a therapeutic method through the use of theatre, but to look at the physical training of performing art in a developmental, psychological perspective. In addition to being a performer and a theatre pedagogue I am also a trained psychotherapist and hold a BA in Psychomotor therapy. Jerzy Grotovski and The Odin Theatre have both inspired my method of training, and Antonin Artaud my perspective on arts. I am looking at the physical training from a neo-Reichian perspective, so my analysis has a body-focused, humanistic, psychological foundation.